

плочи, които сте събрали. Кажете ми какъ промивате вашитѣ плочи? Ще кажете: и това още остава-ше, да промиваме всички тия плочи! Природата казва: «Ще промивашъ всичко, което си фотографиралъ! Ако не го промиешъ, ще го изгубишъ». Нѣкой казва: тогава азъ мога да не фотографирамъ, за да не промивамъ. — Можешъ, но ще се прѣпъвашъ и ще падашъ на земята. По добрѣ съ фотография, отколкото безъ фотография, защото въ фотографията сж образитѣ на живота. Щомъ имате образитѣ, послѣ ще придобиете и тѣхния истински смисълъ.

Казвамъ: въ тази велика наука трѣбва да се изучава човѣшкото тѣло. Всѣки човѣкъ трѣбва да изучава своето истинско тѣло. Азъ не говоря за обикновеното му тѣло, но за истинското тѣло на човѣка, което не умира. Туй, което умира въ човѣка, това е неговата плътъ. Казвате: ами тѣлото на човѣка не умира ли? — Не умира. Само плътта умира. Има нѣщо постоянно у човѣка. То е истинското му тѣло, което остава всѣкога едно и сжщо. Нѣкои учени казватъ, че истинското тѣло на човѣка, т. е. неговата душа тежи 33 грама. Тази голѣма тежестъ, която човѣкъ има днесъ, се дължи на посторонни налѣгания. Тяжестъта на човѣка не опрѣдѣля неговата интелигентностъ. Колкото е по-малко движението на частицитѣ въ едно тѣло, толкова и неговата тежестъ е по-голяма. Съврѣменната наука казва, че когато движението на частицитѣ въ едно тѣло се намалява, тежестъта му се увеличава. Понеже частицитѣ на душата трептятъ или се движатъ съ голѣма бързина, затова и тя тежи само 33 грама. Ако вие намалите бързината на движението въ душата на половина, тежестъта ѝ се увеличава колкото тази на цѣлата земя. Слѣдователно, при сгрупирването частицитѣ на